

Славский [1970]: Sławski F. Lexikalische Neuerung im Baltisch-Slavischen // *Donum Balticum*. Stockholm, 1970.

Непокупный [1975]: Непокупный А. П. Локальные инновации в „Балто-славянском словаре“ Р. Траутмана // *Baltistica*. 1975. Т. 11(2).

Эндзелин [1911]: Эндзелин Я. Славяно-балтийские этюды, 1911 (= *Darbu izlase*. 1974. II).

Иноуэ [1986]: Иноуэ Т. Исследование о лексических соответствиях между балтийскими и славянскими языками (на японск. яз.). Кобэ: Ин-т иностр. яз., 1986.

Эндзелин [1911]: Эндзелин Я. Славяно-балтийские этюды, 1911 (= *Darbu izlase*. 1974. II).

Иноуэ [1986]: Иноуэ Т. Исследование о лексических соответствиях между балтийскими и славянскими языками (на японск. яз.). Кобэ: Ин-т иностр. яз., 1986.

MAŽMOŽIS X

L. Saradževos straipsnyje „Балто-армяно-славянские и балто-армянские параллели в лексико-семантической группе „части“ тела и их функции“, „*Baltistica*“, XXIII (1), p. 25 rašoma: „Имелись и формы без носового: др.-инд. *mās*, лит. *mesà*, лтш. *mīesa* и др.“ Tai klaidinantis teiginys, nes latvių *mīesa* yra turėjusi nosinį priebalsį, kitaip būtų nesuprantamas dvibalsis *-ie-* (žr. ME II 654–655). Lietuvių *mesà* yra žodyną (LKŽ ir kitų) padaras. Iš tikrųjų mūsų tarmėse tėra forma tik su ilguoju *ē*, kuris irgi greičiausiai turėjo *n* (žr. „*Baltistica*“, XIV, 62–63). A. Girdenis („*Kalbotyra*“, XXXVIII (1), p. 28, 1 išnaša) formoje *mē·sà* (kaip ir *pē·tnī·čę*) *ē* kildina iš *ei* ir šią formą veda iš *мясо*, tik kaip tada paaiškinti visų klaipėdiškių *mē·sà*, Kalotės *me·sėkę*, greta *pētnī·čę*, plg. dar J. Gerulio ir Chr. Stango formas iš aukštaičių *me·sà*, *me·sinī.ñ.kams* ir kt. StngŽ 73, kur tos *pētnyčios* visai nėra.

V. Vitkauskas